

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 5Tdo/4/2021  
Identifikačné číslo spisu: 1319010190  
Dátum vydania rozhodnutia: 18.02.2021  
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1319010190.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného L. U. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. februára 2021 v Bratislave dovolanie obvineného L. U. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Jána Havláta proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 5. marca 2020, sp. zn. 4To 128/2019, a rozhodol

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného L. U. sa o d m i e t a.

### Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 25. septembra 2019, sp. zn. 1T 5/2019, uznal obvineného L. U. vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe. Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. j), l) Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorého výkon mu podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienčne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 (päť) rokov. Zároveň obvinenému L. U. podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. prikázal pravidelne, jedenkrát za 12 mesiacov, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia dostavovať sa na Okresný súd Bratislava III k probačnému a mediačnému úradníkovi a oboznamovať ho o spôsobe vedenia svojho života v skúšobnej dobe. Nakoniec mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 5. marca 2020, sp. zn. 1To 128/2019 tak, že ho podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil vo výroku o treste a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému L. U. podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l) Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený L. U. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Jána Havláta 11. augusta 2021 dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. por.

Uviedol, že výrok o treste považuje za neprimerane prísny, keďže súdy dostatočne nezohľadnili existenciu okolností odôvodňujúcich postup podľa § 39 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a dostatočne tiež neprihliadli na zásadu primeranosti podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Bol toho názoru, že mu mal byť uložený podmienený trest odňatia slobody za súčasného nariadenia prípadne aj iných obmedzení a povinností podľa § 51 ods. 2, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. (teda trest v intenciách rozsudku súdu prvého stupňa), nakoľko nepodmienečný trest uložený odvolacím súdom podľa jeho názoru plní len represívny účel a funkciu.

Na podklade týchto skutočností obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona a zároveň, aby rozsudok krajského súdu zrušil a tomuto prikázal vo veci znovu konať a rozhodnúť.

K podanému dovolaniu sa prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III (ďalej len „prokurátor“) vyjadril 28. septembra 2020 tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Uviedol, že v trestnej veci obvineného Trestný zákon pripúšťa uložiť trest odňatia slobody vo výmere 2 - 5 rokov. Z uvedeného je teda zrejmé, že vo veci nebol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby. Otázka ne/použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 Tr. zák. nie je otázkou právnou; ide síce o hmotnoprávne ustanovenie, avšak fakultatívneho charakteru. Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. zák. nemôžu byť naplnené tým, že dovolateľovi nebol uložený trest podľa § 39 Tr. zák.

K vyjadreniu prokurátora sa obvinený U. ďalej nevyjadril.

Dňa 1. februára 2021 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného U. riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie. Následne najvyšší súd ako súd dovolací [§ 377 Tr. por.] predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom splnomocneného obhajcu [§ 373 ods. 1 Tr. por.], v zákonom stanovenej lehote [§ 370 ods. 1 Tr. por.] a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať [§ 370 ods. 3 Tr. por.]. Zároveň, ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na verejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Po oboznámení sa s podaným dovolaním aj najvyšší súd konštatuje, že obvineným uplatňované námietky žiaden dovolací dôvod nenapĺňajú.

Podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu č. Tpj 46/2010 „[d]ovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák., v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá žiadny dovolací dôvod.“

Identický záver potom platí aj vo vzťahu k námietke obvineného týkajúcej sa údajného nerešpektovania zásady proporcionality pri ukladaní trestu podľa § 34 Tr. zák. Námietka sa javí byť (vecne) neopodstatnená aj pre podrobné odôvodnenie výroku o treste (pozn. krajský súd na s. 7 - 11 poukázal na to, že obvinený L. U. svojou jazdou hrubo porušil pravidlá cestnej premávky tým, že na riadne označenom priechode pre chodcov nedal prednosť chodkyňi, ktorá vstúpila na vozovku a prechádzala cez priechod pre chodcov, prešiel cez dvojčítu stredovú neprerušovanú čiaru do protismeru, prekročil

maximálnu rýchlosť pre jazdu vozidiel v meste, jeho bezohľadná, agresívna a extrémne riskantná jazda vyústila do usmrtenia poškodenej, ktorá nemala šancu na prežitie, k dopravnej nehode došlo v dennom pracovnom čase okolo 15.00 hod. na frekventovanej štvorprúdovej komunikácii, obvinený v minulosti spáchal viaceré priestupky na úseku cestnej dopravy a rovnako tak aj trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu spáchaný v cudzine), s ktorým obvinený len polemizuje a domáha sa jeho revízie. V podstate ide o námietku neprimeranej prísnosti uloženého trestu, ktorú je možné použiť v odvolacom, nie však v dovolacom konaní (R 5/2011).

Na základe týchto skutočností najvyšší súd dospel k záveru, že obvineným U. uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Tr. por. nie sú dané, a preto jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.